Întrebări frecvente despre Allah

[Romana – Romanian – روماني]

Yusuf Estes

Traducere:
EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)
& Alina Luminița Crăciun
Revizuit de: Gabriela Gharabli

2015 - 1436
IslamHouse.com

﴿ الأسئلة الأكثر طرحا عن الله ﴾

« باللغة الرومانية »

يوسف إستس

ترجمة:

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

& ألينا لومينيتا كراسيون

مراجعة: جبريلا غرابلي

2015 - 1436

IslamHouse.com

بسم الله الرحمن الرحيم

În numele lui Allah Ar-Rahman (Cel Milostiv), Ar-Rahīm (Cel Îndurător)

Întrebări frecvente despre Allah

Întrebările pe care ateii le adresează de obicei cu privire la Allah pot varia, însă sunt previzibile:

1. ***„Există dovezi că Dumnezeu există?”***
2. ***„Cum putem dovedi că există un Dumnezeu?”***
3. ***„Unde este Dumnezeu?”***
4. ***„Care este originea lui Dumnezeu? De unde a apărut?”***
5. ***„Poate Dumnezeu face orice?”***
6. ***„De ce a creat Dumnezeu totul?”***
7. ***„Este Dumnezeu pur, iubitor și corect - De unde au apărut răul și nedreptatea?”***
8. ***„Totul se întâmplă conform planului lui Dumnezeu?”***
9. ***„Dacă există un Singur Dumnezeu, atunci de ce există atât de multe religii?”***
10. ***„De unde știm că Nobilul Coran este într-adevăr de la Dumnezeu?”***
11. ***„De ce spune Coranul «Noi» și «El» atunci când se referă la Dumnezeu?”***
12. ***„Este Allah același cu Dumnezeul evreilor și al creștinilor?”***
13. ***„Allah îi va trata pe evrei și pe creștini la fel ca pe musulmani?”***

1. „Există dovezi că Dumnezeu există?”

Răspuns:

Da. Allah a pogorât minuni, revelații și a trimis mesageri pentru a oferi dovezi clare că El există și, mai important decât atât, ce anume ar trebui să facem după ce ne convingem de existența Sa.

Allah a trimis profeți și mesageri cu multe dovezi, de-a lungul veacurilor, pentru ca oamenii să poată vedea în mod clar, cu ochii lor, folosindu-și propriile simțuri, minunile și dovezile care indică faptul că Allah există cu adevărat.

Minunile profeților și ale mesagerilor lui Allah au ajuns la oameni de-a lungul timpului. Moise (Pacea fie asupra sa!), le-a arătat multe minuni lui Faraon și fiilor lui Israel. Urgii, lăcuste, apă care se transformă în sânge, toiagul care devine șarpe, vocea din rugul aprins și despărțirea Mării Roșii, au fost miracole clare pentru oamenii din timpul lui Moise (Pacea fie asupra sa!).

Din nou, Allah l-a trimis pe Isus, fiul Mariei (Pacea fie asupra sa!), cu miracole clare pentru oamenii din timpul său. El (Pacea fie asupra sa!), a vorbit încă din leagăn, de când s-a născut, a creat păsări din lut, a vindecat bolnavi, a dat vedere orbilor și chiar a adus un om mort înapoi la viață. Toate acestea erau semne clare pentru ca oamenii să știe că Isus (Pacea fie asupra sa!), este un mesager al lui Allah, așa cum a fost Moise (Pacea fie asupra sa!) înaintea lui.

Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), a fost ultimul și pecetea mesagerilor lui Allah, fiind trimis pentru întreaga omenire. Allah l-a trimis cu o serie de minuni,

iar una dintre acestea a fost Coranul. Predicțiile și profețiile lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) s-au adeverit chiar în acest secol, iar Coranul a fost folosit pentru a-i convinge până și pe oamenii de știință de existența lui Allah.

Coranul este cea mai bună dintre dovezi pentru existența lui Allah și astăzi peste un un miliard și jumătate de oameni memorează și recită din textul exact, în aceeași limbă în care a fost revelat; limba arabă. Milioane de musulmani au memorat întregul Coran din scoarță în scoarță și îl pot recita din memorie.

Nimeni nu-L vede sau aude pe Allah, nici măcar Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) nu putea face acest lucru. Noi nu suntem capabili să ne folosim simțurile pentru a avea vreun fel de contact cu El, însă, în islam suntem încurajați să ne folosim aceste simțuri pentru a recunoaște că Universul, cu tot ceea ce se află în el, nu a putut să se creeze singur. Ceva a trebuit să îl proiecteze și să-l pună în mișcare. Acest lucru se află dincolo de capacitatea noastră de a săvârși, dar este ceva ce putem înțelege.

Cunoaștem din învățăturile lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) că dovezile existenței lui Dumnezeu (Allah) sunt evidente din ceea ce ne înconjoară zi de zi. Fiecare om cu rațiune recunoaște repede existența Lui, cu condiția ca acesta să nu fie atât de încăpățânat încât să ignore dovezile evidente, care se află chiar în fața lui, în fața noastră.

Nu trebuie să vedem artistul pentru a recunoaște o pictură, corect? Deci, așa cum putem vedea picturile, fără să-i vedem pe artiști în timp ce le pictează, în același fel, putem să credem

că Allah a că Allah a Creat totul, fără a fi nevoie să-L vedem (sau atinge, auzi, etc.).

2. „Cum putem dovedi că există un Dumnezeu?”

Răspuns:

Notă! Nu este scopul nostru să „dovedim” existența lui Dumnezeu. Suntem interesați numai de furnizarea de declarații clare, bazate pe fapte și logică, pentru ca apoi să lăsăm ca fiecare să decidă pentru sine pe cine vrea să creadă. Au existat întotdeauna oameni care au crezut în existența lui Dumnezeu și oameni care au negat existența Sa. Trebuie să realizăm că există unii care nu vor sa creadă, indiferent câte probe sau dovezi le vom prezenta. Motivul este acela că ei nu doresc să creadă într-un Creator sau Susținător, să ia în considerare că într-o zi vor trebui să răspundă pentru acțiunile lor și pentru refuzul de a-L recunoaște pe Binefăcătorul lor, Căruia îi datorează existența lor. Ne-am dat seama că nu este vorba, atât de mult, despre cât încercăm noi le transmitem convingerile noastre, cât este nevoie ca ei să treacă peste prejudecățile preconcepute împotriva credinței propriu-zise. Acesta înseamnă că este într-adevăr o chestiune de călăuzire de Sus. Dacă ei refuză chiar și cu dovezi evidente, în fața lor, acest lucru nu este între noi și ei, ci este între ei și Creatorul lor. Din nou, nu este treaba noastră să „dovedim” nimic nimănui. Trebuie doar să prezentăm faptele adevărate și să le permitem ascultătorilor să ia propriile decizii.

Începem cu o logică simplă. Când ceva este chiar în fața ochilor noștri, este dificil să-l negăm, nu este așa? A pune întrebări retorice poate fi foarte folositor în prezentarea cazului

nostru. Începeți cu întrebarea: „Poți să dovedești că existi?” Da, desigur că poți. Tu doar îți folosești simțurile pentru a determina ceea ce poți vedea, auzi, simți, mirosi, gusta și chiar ai emoții. Toate acestea sunt o parte a existenței tale. Dar acesta nu este modul în care noi Îl percepem pe Dumnezeu în islam. Ne putem uita la lucrurile pe care le-a Creat și la modul în care El are grijă de acestea și le susține, ca să știm că nu există nicio îndoială asupra existenței Sale.

O abordare este aceea de a sugera experimente simple, dar convingătoare, pe care oricine le poate înțelege. De exemplu, spuneți cuiva: „Analizați cerul cu Luna și stelele într-o noapte senină; puteți lăsa să cadă un pahar pe trotuar și să așteptați ca acesta să nu se spargă în urma impactului, ci să se împartă în pahare mici cu ceai rece în ele? Bineînțeles că nu.”

Un alt exemplu este ca ei să analizeze ce s-ar putea întâmpla dacă o tornadă ar trece printr-un depozit de mașini vechi; ar lăsa în urmă un Mercedes frumos și nou cu motorul pornit și fără piese rămase prin jur? Bineînțeles că nu.

Sau cereți-i cuiva să se gândească cum ar fi dacă cineva ne-ar vorbi despre un restaurant fast-food care operează fără oameni? Mâncarea se gătește singură, zboară de la bucătărie la masă și apoi, după ce am terminat, farfuriile sar înapoi în bucătărie să se spele. Acest lucru este o nebunie prea mare pentru ca cineva să creadă în ea.

După ce reflectăm la toate cele de mai sus, cum am putea privi Universul printr-un telescop sau observa moleculele cu un microscop și apoi să credem că toate acestea au apărut ca urmare a unui „Big Bang” sau a unui „accident”?

3. „Unde este Dumnezeu?”

Răspuns:

Alte religii susțin că „Dumnezeu este pretutindeni”. Acesta se numește, de fapt, „panteism” și este opusul sistemului nostru de credință în islam. Allah ne spune clar că nu există nimic, nicăieri în Univers, asemănător Lui, și El nu se află niciodată în creația Sa.

El ne spune în Coran că a creat Universul în șase *„yawm”* (perioade de timp), și apoi *„astawah ‘ala al Arsh”* (s-a așezat pe Tronul Lui). El este acolo (pe Tronul Lui) și va rămâne acolo până la sfârșitul timpurilor.

Allah este Atoateștiutorul, astfel încât cunoaște toate lucrurile din trecut, prezent și viitor, de peste tot și exact în același timp. Același lucru poate fi spus pentru Auzul și Văzul Său absolute. În acest fel, Știința, Auzul și Văzul Său sunt peste tot, în mod simultan.

În acest sens, Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) ne-a spus că El este la fel de aproape de noi ca vena noastră jugulară. El a explicat, de asemenea, ce înseamnă că Allah este „cu noi” atunci când Îl adorăm sincer și în vremurile grele. Desigur, acest lucru nu compromite existența Lui în afara creației Sale.

Coranul ne oferă o înțelegere mai detaliată despre ***Unde (și Cine) este Allah***.

„Domnul vostru este Allah, care a creat Cerurile şi Pământul în şase *yawm (zile sau perioade de timp)* **iar apoi s-a aşezat pe Tron. El face ca noaptea să învăluie ziua,**

urmându-i degrabă. *(El a creat)* **Soarele, Luna şi stelele supuse Poruncii Sale. Şi nu este decât a Lui înfăptuirea şi stăpânirea. Binecuvântat este Allah, Domnul lumilor!" [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 7:54]**

„Domnul vostru este Allah care a creat Cerurile şi Pământul în şase ***yawm*** *(zile sau perioade de timp)*, **apoi s-a înălţat pe Tron. El orânduieşte toate lucrurile şi nu este mijlocitor în** *(Ziua de Apoi)* **decât cu Voia Lui. Acesta este Allah, Stăpânul vostru! Adoraţi-L pe El, aşadar! Voi nu chibzuiţi?" [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 10:3]**

„El este cel care a creat Cerurile şi Pământul în şase ***yawm*** *(zile sau perioade de timp)* **- în vreme ce Tronul Său era pe apă - pentru ca să vă cerce care dintre voi este mai bun în făptuire. Iar dacă Tu spui: «Veţi fi voi înviaţi după moarte», cei care nu cred, vor zice: «Aceasta nu este decât vrăjitorie vădită»." [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 11:7]**

„El este Cel care a creat Cerurile şi Pământul şi ceea ce este între ele în şase ***yawm*** *(zile sau perioade de timp)*, **iar apoi s-a aşezat pe Tron, Cel Milostiv. Întreabă despre aceasta pe cineva bineştiutor." [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 25:59]**

„Allah este Cel care a creat Cerurile şi Pământul, precum şi ceea ce se află între ele, în şase ***yawm*** *(zile sau perioade de timp)* **şi apoi S-a aşezat pe Tron. Voi nu aveţi în afara Lui ocrotitor şi nici mijlocitor. Oare voi nu vreţi să luaţi aminte?" [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 32:4]**

„Am creat Noi[1] Cerurile şi Pământul şi ceea ce se află între ele în şase *yawm* *(zile sau perioade de timp)* şi nu Ne-a cuprins pe Noi[2] nici cea mai mică osteneală!" [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 50:38]

„El este Cel care a creat Cerurile şi Pământul în şase *yawm* *(zile sau perioade de timp)* şi pe urmă s-a aşezat pe Tron. El ştie ce intră în pământ şi ce iese din el, ce coboară din Cer şi ce se înalţă la el; El este cu voi, oriunde v-aţi afla. Şi Allah vede bine ceea ce faceţi." [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 57:4]

Găsim în aceste afirmaţii o abordare foarte logică pentru înțelegerea naturii lui Dumnezeu, fără a-L compara cu creația Sa.

4. „Care este originea lui Dumnezeu? De unde a apărut?"

Răspuns:

Atât Biblia, cât și Coranul ne spun că Dumnezeu a existat dintotdeauna și nu a fost niciun moment în care să nu fi existat. Prin urmare, El este Veșnic, fără început și fără sfârșit. El este singurul Creator și Susținătorul a tot ceea ce există și nimeni și

---

[1] Allah folosește cuvântul „Noi", ca plural regal, care subliniează Măreția lui Allah. La fel cum regele spune: „Noi decretăm următoarele ...", acest lucru nu este plural.

[2] Din nou, acesta este „Noi" regal, nu plural, ci subliniează Măreția lui Allah.

nimic nu există alături de El, nici nu are parteneri. El ne spune că El nu este creat și nici nu seamănă cu creația Sa în niciun fel. El se referă la El Însuși cu un anumit număr de nume și trei dintre acestea sunt:

A) Primul - (Al-Awwal)

B) Ultimul - (Al-Akhir)

C) Cel care-Şi ajunge Sieşi, Absolutul, Eternul. (As-Samad)

D) El nu este un om și nu are nici descendenți sau predecesori.

E) El nu este ceea ce El creează și nici nu se compară cu acestea.

El a existat dintotdeauna și nu a fost creat niciodată, pentru că El nu este precum creația Sa, nici nu seamănă cu ea, în niciun fel.

Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus că diavolul va veni la o persoană și îi va pune întrebări despre creație; „Cine a creat aceasta sau aceea?” la care răspunsul ar fi: „Allah!” până va întreba; „Cine L-a creat pe Allah?” În această etapă, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) ne-a sfătuit să renunțăm, deoarece, evident, Dumnezeu - Dumnezeul adevărat, trebuie să fie Veșnic și nu trebuie să fie creat.

Coranul ne spune:

„Allah! Nu există divinitate afară de El, Al-Hayy *(Cel Veşnic Viu)*, **Al-Qayyūm** *(Cel care subzistă, Cel care susţine*

*totul)***! Nici aţipirea, nici somnul nu-L cuprind! Ale Lui sunt cele din Ceruri şi de pe Pământ! Cine este acela care ar putea mijloci la El fără de îngăduinţa Lui? El le ştie pe cele din faţa lor şi pe cele din urma lor. Şi ei nu pricep nimic din Ştiinţa Sa în afară de ceea ce El voieşte. Tronul Lui se întinde peste Ceruri şi peste Pământ şi nu-I este grea păzirea lor. El este Al-ʿAliyy** *(Preaînaltul)***, Al-ʿAžīm** *(Cel Măreț)***!" [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 2:255] (Acest verset se numește *Ayat-ul-Kursi – Versetul Tronului*)**

Acest verset prezintă cu adevărat descrierea cuprinzătoare a lui Dumnezeu într-un mod, care nu încearcă să-L definească prin comparații cu creația Sa, ci mai degrabă ca fiind Absolut în toate atributele și caracteristicile Sale.

5. „Poate Dumnezeu face orice?"

De exemplu: „Poate crea o piatră atât de mare încât nimeni să nu o poată ridica? - Dacă poate crea o piatră atât de mare încât nimic nu o poate ridica, înseamnă aceasta că nici El nu o poate ridica? Sau ar fi imposibil ca El să facă ceva atât de mare încât nici El să nu îl poată ridica?"

Răspuns:

Allah ne spune că *„Allah este Capabil să facă orice El voiește să facă"*. Trebuie remarcat faptul că, în islam, noi înțelegem că Allah nu vrea să facă nimic care ar face să nu mai fie Allah. Adică, El nu ar muri pentru că acest lucru ar însemna că El nu ar mai fi „Cel Veșnic Viu" (una dintre Caracteristicile Lui menționate în Sfântul Coran).

Prin urmare, El poate face o stâncă (sau orice altceva) atât de mare sau grea încât nimic din întregul Univers să nu o poată muta. Cât despre Allah, dacă o poate muta sau nu; El nu este în Univers și El nu seamănă cu creația Lui. Prin urmare, Allah nu este supus Legilor Creației, deoarece El este atât Creatorul, cât și Dătătorul Legii. Ori de câte ori El vrea ceva, pur și simplu spune: **„*Qun! Fa yaqun*!” (Fii! Și acesta este!)**

„*(El este)* Făcătorul desăvârşit al Cerurilor şi al Pământului şi dacă hotărăşte un lucru, El spune doar: «Fii» şi acesta este!” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 2:117]

„Ea a zis: «Doamne, cum să am un copil fără să mă fi atins un bărbat?» I-a răspuns El: «Întocmai aşa!» Allah Creează ceea ce voieşte El. Când El Hotărăşte un lucru, El spune doar «Fii» şi el este de îndată!” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 3:47]

„Înaintea lui Allah, Isus este asemenea lui Adam, pe care El l-a făcut din lut şi apoi i-a zis lui «Fii» şi el a fost.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 3:59]

„Şi El este cel care a făcut Cerurile şi Pământul întru adevăr. Şi în Ziua când El zice «Fii», *(orice lucru)* va fi. Cuvântul Său este Adevărul şi a Lui va fi împărăţia în ziua când se va sufla în trâmbiţă. El este Cunoscătorul celor nevăzute şi al celor văzute! Şi El este Al-Hakīm *(Înţeleptul)*, Al-Khabīr *(Atoateştiutorul)*! [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 6:73]

„Când Noi voim un lucru, singurul cuvânt pe care-l spunem este «Fii!» şi el este!” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 16:40]

„Nu se cuvine ca Allah să-Şi atribuie un fiu! Mărire Lui! Dacă El hotărăşte un lucru, atunci El zice «Fii!», iar el este!” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 19:35]

„Şi dacă voieşte El un lucru, Porunca Lui este numai să zică «Fii» şi el este.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 36:82]

El este Cel care dă viaţă şi dă moarte şi, dacă hotărăşte un lucru, El spune: «Fii» şi el este.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 40:68]

Crearea, așa cum vedem din aceste versete, nu este deloc un lucru dificil pentru Allah. El pur și simplu dă o comandă și totul apare după Voia Sa.

6. „De ce a creat Dumnezeu totul?”

Răspuns:

Allah spune în Coranul Lui că El nu a creat toate acestea fără un scop. Allah spune:

„Eu nu i-am creat pe djinni şi oameni decât pentru ca ei să Mă adore.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 51:56]

El ne-a creat cu scopul de a-L adora doar pe El, Singur și fără parteneri.

„El este cel care a creat cerurile şi pământul în şase zile - în vreme ce Tronul Său era pe apă - pentru ca să vă cerce care dintre voi este mai bun în făptuire. Iar dacă Tu

spui: «Veţi fi voi înviaţi după moarte», cei care nu cred, vor zice: «Aceasta nu este decât vrăjitorie vădită».” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 11:7]

Allah a creat tot ceea ce numim Univers, ca un test pentru noi. Acesta nu este destinația noastră finală. Ceea ce considerăm a fi „rău” sau „bun” ar putea fi, de fapt, contrariul.

„Binecuvântat este Acela în Mâinile Căruia se află Stăpânirea (*Lui îi aparţin Împărăţia, Porunca, Interzicerea şi întreaga Putere*) **şi El este peste toate lucrurile Qadīr** *(Cu Putere peste toate)*, **~ Care a creat moartea şi viaţa, ca să vă testeze pe voi, care dintre voi este cel mai bun întru faptă. Şi El este Al-‘Azīz** *(Invincibilul, Cel Atotputernic)*, **Al-Ghafūr** *(Atoateiertătorul)*, **~ Care a creat şapte Ceruri în straturi** *(identice, aşezate unele peste altele)*, **fără ca tu să vezi vreo greşeală în creaţia Celui care este Ar-Rahman** *(Cel Milostiv)*. **Apoi, întoarce-ţi privirea încă odată** *(către Cer)*: **«Oare vezi tu vreo crăpătură?» ~ Apoi întoarce-ţi privirea de încă două ori** *(una după alta)*: **privirea ta se va întoarce la tine umilită** *(aflată în imposibilitatea de a găsi orice fel de greşeală)* **şi vlăguită.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 67:1-4]**

Coranul ne vorbește despre natura omenirii și despre cât de repede uităm minunatele binecuvântări care ne sunt oferite zilnic. Allah descrie în mod clar atitudinea noastră în Coranul Său:

„Dacă pe om îl loveşte o nenorocire, atunci el Îl cheamă pe Domnul său, căindu-se înaintea Lui. Apoi, când îi dăruieşte lui îndurare din partea Sa, uită cele cu care se rugase şi Îi face lui Allah semeni, pentru ca să-i rătăcească *(pe oameni)* **de la drumul Său. Spune: «Bucură-te pentru**

puţin *(timp)* **de necredinţa ta, însă tu vei fi dintre oaspeţii Focului!»" [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 39:8]**

Uităm, pentru că am fost creați să uităm. Și aceasta este o parte a testului nostru. Vom folosi doar o memorie selectivă și vom trece cu vederea ceea ce Îi datorăm Creatorului și Susținătorul nostru? Sau vom fi recunoscători chiar și atunci când suferim unele greutăți sau eșecuri în această viață?

„Cât despre om, atunci când Domnul său îl încearcă oferindu-i cinste şi avuţii *(avere, copii, putere etc.),* **el spune** *(cu bucurie)*: **«Domnul meu m-a cinstit pe mine!»** *(gândindu-se că Allah i-a oferit toate aceste binecuvântări ca un semn al faptului că El este mulţumit de el şi că el este un rob bun, care merită toate acestea)*. **~ Însă atunci când El îl încearcă micşorându-i lui mijloacele de trai, el spune: «Domnul meu m-a umilit!»** *(gândindu-se că Allah a făcut din aceasta un semn al faptului că El nu este mulţumit de el, deoarece este un rob rău care nu merită binecuvântările lui Allah)*.**" [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 89:15-16]**

Apoi, Allah ne clarifică raționamentul real din spatele a tot ceea ce se întâmplă:

„Însă nu *(nu este astfel, Allah nu oferă avuţii oamenilor buni sau invers, nu, mai degrabă Allah oferă avuţii oamenilor răi şi le face pe acestea să fie un motiv pentru de nenorocirea lor)*! **Cu adevărat** *(cinstea se află în ascultarea lui Allah şi umilirea în neascultarea lui Allah)*, **voi nu vă purtaţi cu orfanii cu bunătate şi generozitate, ~ Şi nu vă îndemnaţi unul pe altul la hrănirea sărmanului, ~ Şi mâncaţi moştenirea cu mare lăcomie** *(nepăsându-vă dacă acest lucru*

este legal sau nu; voi luaţi partea voastră şi a altor persoane, cum sunt cele ale femeilor, copiilor şi, în general, a celor slabi, lipsindu-i pe ei de dreptul la moştenire) ~ **Şi iubiţi averea cu o dragoste fără de margini** *(de aceea, nu cheltuiţi din ea pe Calea lui Allah, drept milostenie, pentru săraci etc.)***!" [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 89:17-20]**

Allah ne-a creat, ne-a dat atât de mult, și totuși suntem atât de neglijenți cu privire la dreptul Său de a fi adorat și negăm Ziua Judecății, în care toți vom fi întrebați despre Generozitatea Sa.

„O, omule! Ce te-a ademenit şi te-a făcut să îndrăzneşti să nu I te supui Domnului tău Cel Generos, ~ Care te-a creat pe tine, ţi-a dat o formă perfectă, şi ţi-a dat proporţia cuvenită, ~ În orice formă a dorit, El «te-a pus la un loc» *(adunat, creat, oferind o formă umană sau animală)***? ~ Însă nu** *(tu nu te afli pe Calea cea Dreaptă şi nici nu ai religia cea adevărată, după cum pretinzi)***! Şi încă voi negaţi Ziua Judecăţii!" [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 82:6-9]**

Și cum vom vedea condiția noastră și a celor ce ne înconjoară? Și cum îi vom trata pe cei din jurul nostru? Avem considerație față de ceilalți, ne grăbim să blamăm sau să iertăm? Toate aceste lucruri sunt o parte a testului nostru, lucruri despre care vom fi întrebați în Ziua Judecății.

7. „Este Dumnezeu pur, iubitor și corect - De unde au apărut răul și nedreptatea?"

Răspuns:

Allah ne spune că El este Pur, Iubitor, și absolut Drept în toate privințele. El spune că este Cel mai Bun Judecător. De asemenea, ne spune că viața în care ne aflăm este un test. El a creat tot ceea există și a creat tot ceea ce se întâmplă, de asemenea. Nu există nimic, cu excepția a ceea ce El a creat. De asemenea, El spune în Coran că a creat răul (deși El nu este rău). El îl folosește pe acesta doar ca pe unul dintre numeroasele teste pentru noi.

Analizați persoanele care fac atât de mult rău pe Pământ și apoi trăiesc până la o vârstă înaintată în splendoare și bogăție, de pe urma câștigurilor lor necinstite, apoi mor fără să plătească pentru faptele lor. Unde este dreptatea sau corectitudinea în acesta? Allah ne oferă un răspuns clar în Coran despre ceea ce îi așteaptă pe acești oameni:

„Plăcere trecătoare este în această lume. Apoi la Noi este întoarcerea lor, iar Noi îi vom face atunci să guste chinul aspru pentru că ei nu au crezut.[1]” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 10:70]

„În Ziua aceea, oamenii vor înainta răspândiţi *(în grupuri) (de la locul Judecăţii către destinaţia lor finală, către Iad sau Paradis)***, pentru ca să li se arate lor faptele lor** *(adică răsplata sau pedeapsa lor)***. ~ Aşadar, <u>cel care a făcut un bine</u> egal** *(chiar cât)* **cu un atom** *(sau o furnică mică)* **îl va vedea** *(adică va vedea răsplata pentru el)* **~ <u>Şi oricine a făcut un rău</u> egal** *(chiar cât)* **cu greutatea unui atom** *(sau o furnică*

[1] În Allah, în trimișii Săi, ei au negat și provocat Dovezile Lui, semnele, versetele, etc.

mică) **îl va vedea** *(adică va vedea pedeapsa pentru el)***.”** **[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 99:6-8]**

„Oare socotesc oamenii că vor fi lăsaţi *(în pace)***, dacă vor spune «Noi credem!», şi că ei nu vor fi încercaţi? ~ Noi i-am încercat pe cei de dinaintea lor şi Allah îi cunoaşte pe cei care spun adevărul şi îi cunoaşte pe cei care mint** *(în privinţa credinţei)***. ~ Sau socotesc cei care săvârşesc fapte rele că vor putea scăpa de Noi? Ce rău judecă ei! ~ Aceia care nădăjduiesc în răsplata bună la întâlnirea cu Allah** *(să ştie că)* **termenul lui Allah va veni. El este As-Samī‘** *(Cel care Aude totul)***, Al-‘Alīm** *(Atoatecunoscător, Omniscient)***. ~ Şi cel care se luptă nu se luptă decât pentru sine, căci Allah este mult prea înstărit ca să aibă nevoie de lume. ~ Cât despre aceia care cred şi săvârşesc fapte bune, Noi îi vom ierta pe ei pentru faptele lor rele şi-i vom răsplăti pe ei pentru faptele cele mai bune pe care le-au săvârşit. ~ L-am îndemnat pe om să se poarte cu părinţii săi frumos. Însă dacă ei se vor lupta cu tine pentru ca să-Mi faci Mie ca asociat ceva despre care tu nu ai ştiinţă, nu le da lor ascultare! La Mine este întoarcerea voastră, iar Eu vă voi vesti ceea ce aţi făcut. Şi pe cei care cred şi săvârşesc fapte bune îi vom face Noi să intre printre cei buni** *(în Paradis)***. ~ Printre oameni sunt** *(unii)* **care zic: «Noi credem în Allah», dar dacă au ei de suferit pentru Allah, atunci socotesc ei că încercarea oamenilor este asemenea cu chinul din partea lui Allah. Dar dacă le vine lor biruinţa de la Domnul tău, atunci zic ei: «Noi am fost cu voi!» Dar oare nu este Allah Cel care ştie cel mai bine ce se află în piepturile tuturor lumilor? ~ Allah îi cunoaşte prea bine pe cei care cred, după cum la fel de bine îi cunoaşte şi pe cei făţarnici.”** **[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 29:2-11]**

Recompensa și pedeapsa sunt, cu siguranță, o parte din Viața de Apoi. Cei care suferă în această viață și par că nu au nimic de arătat de pe urma muncii lor grele, însă fac fapte bune și sacrificii și rămân fermi în credința, se pot aștepta la o recompensă mult mai mare într-un loc în care aceste lucruri nu vor fi temporare, ci mai degrabă vor fi pentru eternitate. Cei care se abat de la moralitate rănesc, fac rău și distrug, par să scape de orice justiție în această viață, însă în Viața de Apoi ei vor vedea roadele faptelor lor și, de asemenea, cu siguranță vor fi răsplătiți în funcție de ceea ce au făcut.

În ceea ce privește asuprirea, acest lucru este ceva ce Allah și-a interzis să facă cuiva și El urăște când cineva asuprește pe altcineva. El are puterea absolută asupra tuturor. El îngăduie boala, moartea și chiar asuprirea astfel încât noi toți să putem fi testați în ceea ce facem.

8. „Totul se întâmplă conform Planului lui Dumnezeu?”

Allah Știe tot ce se va întâmpla? Are control absolut asupra urmărilor a ceea ce se va întâmpla? Dacă este așa, este acest lucru corect pentru noi? Cum rămâne cu liberul nostru arbitru?

Răspuns:

Allah Știe tot ce se va întâmpla. Primul lucru pe care l-a creat a fost „condeiul” și apoi i-a ordonat condeiului să scrie. Acesta a tot scris, până când a scris tot ceea ce se va întâmpla. Și apoi Allah a început să creeze Universul. Toate acestea El le cunoștea înainte de a le crea. El are un controlul absolut și total

în orice moment. Nu se întâmplă nimic fără ca El să aibă un control total, în orice moment.

„(...) Şi Allah va primi căinţa aceluia de la care El voieşte, căci Allah este 'Alīm *(Atoatecunoscător, Omniscient)*, **Hakīm** *(Înţelept)*!" **[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 9:15]**

Doar Allah are acest Atribut, Atoatecunoscător, după cum ne Coranul spune:

„(...) El este Al-'Alīm *(Atoatecunoscătorul, Omniscientul)*, **Al-Hakīm** *(Înţeleptul)*!" **[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 12:100]**

Și numai Allah are Voință liberă, Voiește orice, Îi place și se va întâmpla mereu așa cum El Voiește. Noi avem ceva numit „alegere liberă". Diferența este că ceea ce Allah Voiește întotdeauna se întâmplă, iar ceea ce noi alegem se poate întâmpla sau nu. Noi nu vom fi judecați pentru rezultatul lucrurilor, ci vom fi judecați pentru alegerile noastre. Acest lucru înseamnă că la baza tuturor lucrurilor, vor sta întotdeauna intențiile noastre. Vom primi o recompensă pentru orice intenționăm. Fiecare persoană va fi judecată în funcție de resursele pe care Allah i le-a acordat, cum le-a folosit și ce a intenționat să facă cu ele.

În ceea ce privește „Ziua Judecății" - Allah ne spune că tot ceea ce facem este notat și nimic nu scapă de această notare. Binele, chiar și cât greutatea unui atom, va fi văzut în Ziua Judecății și de asemenea răul, chiar și cât greutatea unui atom, va fi văzut.

„În Ziua aceea, oamenii vor înainta răspândiţi *(în grupuri) (de la locul Judecăţii către destinaţia lor finală, către Iad sau Paradis)*, **pentru ca să li se arate lor faptele lor** *(adică răsplata sau pedeapsa lor)*. **~ Aşadar, <u>cel care a făcut un bine</u> egal** *(chiar cât)* **cu un atom** *(sau o furnică mică)* **îl va vedea** *(adică va vedea răsplata pentru el)* **~ <u>Şi oricine a făcut un rău</u> egal** *(chiar cât)* **cu greutatea unui atom** *(sau o furnică mică)* **îl va vedea** *(adică va vedea pedeapsa pentru el)*.**" [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 99:6-8]**

Cel care va aduce dovezile împotriva noastră vom fi noi înșine. Urechile noastre, limba, ochii și trupurile noastre vor începe să depună mărturie împotriva noastră în fața lui Allah, în Ziua Judecății. Nimeni nu va fi nedreptățit în acea Zi, nimeni nu va fi acuzat pe nedrept.

El ar fi putut pune pe toată lumea în locurile lor de la bun început, dar oamenii s-ar plânge cu privire la motivul pentru care au fost aruncați în Iad, fără să fi avut o șansă. Această viață este exact asta; o șansă pentru a ne dovedi cine suntem cu adevărat și ce facem cu adevărat, dacă avem într-adevăr o alegere liberă.

Allah Știe tot ce se va întâmpla, dar noi nu. Acesta este motivul pentru care testul este corect.

9. „Dacă există un singur Dumnezeu, atunci de ce există atât de multe religii?"

Răspuns:

Toate religiile și-au avut originea la Allah, iar apoi

oamenii au început să adauge sau să ia din învățături, pentru a prelua controlul asupra celorlalți.

„(...) Aceia care nu cred sunt astăzi deznădăjduiţi *(că ar mai putea)* **să vă îndepărteze de la religia voastră. Deci, nu vă mai temeţi de ei, ci temeţi-vă de Mine! În ziua aceasta, am desăvârşit religia voastră şi am împlinit harul Meu asupra voastră şi am încuviinţat islamul ca religie pentru voi! (...)” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 5:3]**

Allah nu forțează pe nimeni să I se supună. El a defalcat o cale limpede și apoi a făcut cunoscute cele două destinații (Paradis sau Iad). Persoana este întotdeauna liberă să facă propria alegere.

„Nu este silire la credinţă! Răzvedită este deosebirea dintre calea cea dreaptă şi rătăcire, iar acela care se leapădă de *Taghut* şi crede în Allah, acela s-a prins de cea mai trainică toartă *(islamul)*, **care nu se sparge niciodată. Şi Allah este Samī‘** *(Care Aude totul)*, **‘Alīm** *(Atoatecunoscător, Omniscient)*. **~ Allah este Ocrotitorul celor care cred; El îi scoate din întunecimi la Lumină, în vreme ce acelora care nu cred le sunt ocrotitori *Taghuţii*, care-i scot de la Lumină la întunecimi şi aceştia sunt oaspeţii Focului şi în el vor rămâne veşnic.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 2:256-257]**

Nu există constrângere la calea „islamului”. Oricine alege să Îl adore pe Allah fără parteneri, Îi este dedicat și ascultă Poruncile Lui, pe cât posibil, acela s-a prins de cea mai trainică toartă, care nu se sparge niciodată. Oricine Îl neagă pe Allah și alege un alt mod de a se închina sau nu crede deloc, pentru acela există o pedeapsă veșnică, care este cea mai groaznică

(Iadul).

Oamenii au început să se separe în diferite grupuri, datorită respingerii adevărului și a negării dovezilor clare, care le-au fost făcute evidente de Domnul lor:

„Şi cu adevărat, cei cărora le-a fost dată Scriptura *(evreii şi creştinii)* **nu s-au diferenţiat** *(cu toţii erau de acord cu privire la venirea unui profet)* **până ce nu le-a venit lor Dovada cea clară** *(adică Profetul Mohammed) (înainte de venirea Profetului Mohammed, ei aşteptau venirea unui profet, după cum era menţionat în Scripturile lor, însă, atunci când Profetul Mohammed a venit la ei cu dovezi clare, ei s-au diferenţiat şi s-au dezbinat, unii l-au negat, iar alţii au crezut în el şi l-au urmat)***. ~ Şi, de fapt, nu li s-a poruncit lor** *(în acest Coran)* **altceva** *(faţă de ceea ce li s-a poruncit deja în Scripturile lor originale)* **în afară de adorarea** *(doar a)* **lui Allah, şi să fie devotaţi religiei Sale şi să fie *hunafa'* (***să stea departe de politeism şi să încline spre monoteism)***, să efectueze rugăciunea şi să ofere *zakah*** *(dania obligatorie anuală)***: şi aceasta este religia corectă** *(şi dreaptă)***."** **[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 98:4-5]**

Allah îi avertizează pe musulmani să nu cadă în aceeași capcană cu oamenii de dinaintea lor, contestându-se reciproc și separându-se în diferite grupuri religioase:

„Nu fiţi asemenea acelor care s-au scindat şi au fost cu neînţelegere după ce le-au venit semnele limpezi, căci aceia vor avea parte de chin cumplit! ~ Într-o Zi, unele chipuri se vor lumina, iar alte chipuri se vor întuneca. Acelora cu chipurile întunecate *(li se va spune)***: «V-aţi lepădat de credinţă, după ce aţi fost credincioşi? Gustaţi atunci chinurile pentru că v-aţi lepădat de credinţă!»."**

[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 3:105-106]

Oamenii au mințit cu privire la revelații, și-au modificat Scripturile, au maltratat sau chiar i-au ucis pe profeții pe care Allah i-a trimis.

„Printre ei sunt unii care stâlcesc Cartea cu limbile lor, pentru ca să vă facă să credeţi că *(aceasta)* **este din Carte, însă aceasta nu este din Carte, şi ei spun: «Aceasta este de la Allah», fără ca să fie de la Allah. Ei spun minciuni împotriva lui Allah cu bună ştiinţă. ~ Nu se cuvine ca un om căruia Allah i-a dăruit Cartea, cârmuirea şi Profeţia să spună apoi lumii: «Fiţi adoratorii mei şi nu ai lui Allah», ci** *(se cuvine să spună)***: «Fiţi supuşii Domnului, pentru că voi i-aţi învăţat** *(pe alţii)* **Cartea şi aţi iscodit-o».” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 3:78-79]**

Profeții lui Allah (Pacea fie asupra lor!) le-au cerut mereu oamenilor să se închine numai lui Allah, Unicului Dumnezeu, Cel fără parteneri. Ei nu le-ar fi cerut niciodată oamenilor să li se închine lor sau oricui altcuiva. Allah ne spune în Coran:

„Şi el nu vă va putea porunci să-i luaţi pe îngeri şi pe profeţi drept Domni. Oare ar putea să vă poruncească necredinţa după ce aţi fost supuşi *(ai lui Allah, musulmani)***?!” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 3:80]**

Religiile făcute de om sunt sunt abominabile înaintea Domnului și nu vor fi acceptate:

„Doresc ei o altă religie decât religia lui Allah, de vreme ce Lui I s-au supus, de voie ori de nevoie? Toate din Ceruri şi de pe Pământ la El se întorc.” [Traducerea

sensurilor Coranului cel Sfânt, 3:83]

Allah va accepta numai supunerea adevărată, ascultarea în puritate și pace a Poruncilor Sale:

„Acela care doreşte o altă religie decât islamul, nu-i va fi acceptată şi el se va afla în Lumea de Apoi printre cei pierduţi.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 3:85]

Mesajul tuturor profeților (Pacea fie asupra lor!) a fost acela de a crede în Allah și de a urma Poruncile Sale.

10. „De unde știm că Nobilul Coran este într-adevăr de la Dumnezeu?”

Răspuns:

Musulmanii au ceva care oferă dovada cea mai clară dintre toate - Sfântul Coran. Nu există nicăieri, pe Pământ, o altă carte la fel. Este absolut perfectă, în limba arabă, neavând greșeli în gramatică, sensuri sau context. Dovezile științifice sunt binecunoscute în întreaga lume, chiar și printre oamenii de știință nemusulmani. Previziunile din Coran s-au adeverit și învățăturile sale sunt în mod clar pentru întreaga omenire, toate locurile și toate timpurile.

Destul de surprinzător, Coranul însuși ne furnizează testul de autenticitate și oferă provocări împotriva sa, pentru a-și dovedi veridicitatea. Allah ne spune în Coran:

„Oare nu cugetă ei la Coran? Dacă ar fi el de la

altcineva decât de la Allah, ar găsi în el multe nepotriviri!” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 4:82]

O altă provocare uimitoare din Cartea lui Allah:

„Iar dacă vă îndoiţi de cele pe care le-am pogorât Robului Nostru *(Mohammed)*, **aduceţi o Sură asemenea lui (...)” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 2:23]**

Și Allah ne provoacă: **„(...) «Așadar, aduceți voi zece Sure, asemeni lui (...)” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 11:13]**

Și, în sfârșit: **„(...) aduceți voi o Sură asemenea lui (...)” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 10 : 38]**

Nimeni nu a fost în măsură să creeze o carte ca aceasta, nici zece capitole, nici măcar un capitol asemenea lui. Coranul a fost memorat de mii de oameni în timpul vieții lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) iar apoi această memorare a fost transmisă de la profesor la elev, generație după generație, de la o națiune la alta. Astăzi, fiecare musulman a memorat o parte din Coranul în limba arabă, original, așa cum a fost revelat în urmă cu mai bine de 1.400 de ani, chiar dacă cei mai mulți dintre ei nu sunt arabi. Există peste nouă milioane (9.000.000) de musulmani care trăiesc pe Pământ astăzi care au memorat în totalitate Coranul, cuvânt cu cuvânt și pot recita întregul Coran, în limba arabă, la fel cum a făcut Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) cu mai bine de 14 secole în urmă.

11. „De ce spune Coranul „Noi” și „El” atunci

când se referă la Dumnezeu?”

Răspuns:

Aceasta este o întrebare bună și o chestiune despre care și cititorii Bibliei s-au interesat. Termenul „Noi” în Biblie și în Coran este regalul „Noi” - de exemplu, când regele spune: „Noi am decretat următoarele...etc.” sau „Nu suntem amuzați.”, nu indică pluralul; ci descrie, lingvistic, cea mai înaltă poziție. Limba engleză, cea persană, ebraică, arabă și multe alte limbi prevăd folosirea termenului „noi” ca formă regală.

Atunci când Allah folosește termenul „El”, în Coran, este similar cu explicația de mai sus. Cuvântul „El” este utilizat atunci când se referă la Allah din respect, ca formă de demnitate și statut înalt. Ar fi cu totul nepotrivit să folosim alt cuvânt, care nu ar transmite o înțelegere adecvată a lui Allah. Nu este corect să se asocieze cuvântul „El” cu genul, deoarece acest lucru ar însemna să Îl comparăm pe Allah cu creația Sa, ceva cu totul împotriva învățăturii Coranului.

12. „Este Allah același cu Dumnezeul evreilor și creștinilor?”

Răspuns:

Da. Cuvântul în ebraică a venit de la „El” și în arabă de la „Elh”. Cuvântul pentru „dumnezeu” (a se vedea litera mică mic „d”) este „Elah”. Comparați acesta cu „Eloi” și „Eli”, din Noul Testament.

Cuvântul „Allah” este cuvântul perfect pentru a-L descrie pe Dumnezeul evreilor și al creștinilor, deoarece nu permite gen, nici plural. Prin urmare, atunci când cuvântul este folosit ca în „Eloihim” sau „Allahumma” (acestea ar părea să fie la plural sau genul feminin) devine clar că este forma regală, așa cum un rege s-ar exprima referindu-se la statutul său regal în timp ce aduce un anumit decret. Regele ar afirma: „Noi decretăm următoarele...” iar el vorbește de fapt despre poziția sa regală, nu la plural.

Nu există niciun cuvânt în limba română pentru „Dumnezeul” lui Israel, „Dumnezeul” lui Isus. Aceasta explică de ce ortografia rămâne aceeași, indiferent dacă vorbim despre un „dumnezeu” fals, un idol sau „Dumnezeul” lui Avrām, Moise sau Isus (Pacea fie asupra lor!). Observați folosirea minusculei „d”. Aceasta este singura modalitate pentru a prezenta o diferență între cele două. În limbile semitice, este ușor să se facă diferența dintre un „zeu” și „Dumnezeu”, din cauza structurii cuvântului în sine.

Dovada pentru acest lucru este destul de simplă. Vizitați orice motel sau hotel și scoateți Biblia care se află în sertarul de lângă pat (din curtoazia Societății Giddeon). Nota din interiorul primelor câteva pagini este o referință la traducerile Bibliei în 27 de limbi. Al doilea exemplu pe care îl dau este pasajul din Noul Testament, Evanghelia după Ioan 3:16, în limba arabă. Versetul începe în limba engleză; „Căci Dumnezeu așa a iubit lumea ..” iar în traducerea arabă cuvântul folosit pentru „Dumnezeu” este „Allah”.

Biblia în limba arabă începe cu Cartea Genezei unde se folosește cuvântul „Allah” pentru a-L reprezenta pe „Dumnezeul” Creației; Adam și Eva; Noe; Avrām; Ismael, Isāc

și Israel. Prima pagină din Geneza conține cuvântul „Allah” de 17 ori.

13. „Allah îi va trata pe evrei și pe creștini la fel ca pe musulmani?”

Răspuns:

Da. De fapt, evreii și creștinii care au crezut în Allah ca Unicul Dumnezeu și au ascultat de poruncile trimise cu mesagerii lor (cum sunt Avrām, Moise, Isus, etc., pacea fie asupra lor!) sunt menționați de multe ori în Coran:

„Acestea sunt versetele lui Allah. Noi ție, *(Mohammed)***, ți le recităm întru adevăr. Și Allah nu voiește nedreptățirea lumilor. ~ Ale lui Allah sunt cele din Ceruri și de pe Pământ și la Allah se întorc toate. ~ Sunteți cea mai bună comunitate care s-a ivit pentru oameni. Voi porunciți ceea ce este drept și opriți ceea ce este nedrept și credeți în Allah. Dacă oamenii Scripturii ar fi crezut ar fi fost bine pentru ei. Printre ei sunt și credincioși, dar cei mai mulți dintre ei sunt nelegiuiți.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 3:108-110]**

Oricine crede în Allah ca fiind singurul Dumnezeu și se străduiește în a-i urma pe cei mai recenți profeți (Pacea fie asupra lor!) ar putea foarte bine să fie musulman (supus Voinței lui Allah) și, ca atare, numai Allah poate să îi judece, pentru că El este Judecătorul Suprem.